

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความสำเร็จของการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเป็นอาชีพเสริมในอำเภอสันทราย จังหวัด เชียงใหม่ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม และสภาพการเลี้ยงและการใช้ประโยชน์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเป็นอาชีพเสริมของเกษตรกร

ตอนที่ 3 การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคม และสภาพการเลี้ยง และการใช้ประโยชน์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 128 คน เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองไม่ต่ำกว่า 20 ตัวในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลดังนี้

1.1 ประสพการณ์การเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีประสพการณ์การเลี้ยงไก่พื้นเมืองส่วนใหญ่ระหว่าง 1-10 ปี ร้อยละ 65.6 รองลงมาร้อยละ 32.0 มีประสพการณ์การเลี้ยงไก่พื้นเมืองระหว่าง 11 - 20 ปี และร้อยละ 2.4 มีประสพการณ์การเลี้ยงไก่พื้นเมืองระหว่าง 21 - 30 ปี โดยเฉลี่ยเกษตรกรมีประสพการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง 9.73 ปี เกษตรกรเลี้ยงไก่พื้นเมืองสูงสุดนาน 30 ปี และต่ำสุด 1 ปี (ตาราง ที่1)

ตารางที่ 1 ประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ประสบการณ์	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	
1 – 10	81	65.6	
11 – 20	41	32.0	
21 – 30	3	2.4	
รวม	128	100.0	
ประสบการณ์ต่ำสุด	1 ปี	ประสบการณ์สูงสุด	30 ปี
ประสบการณ์เฉลี่ย	9.73 ปี	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.62

1.2 ระดับการศึกษา

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 61.7 สำเร็จการศึกษาระดับ ป.4, ร้อยละ 30.5 สำเร็จการศึกษาระดับ ป.6 และร้อยละ 7.8 สำเร็จการศึกษาสูงกว่า ป.6 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ระดับการศึกษาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ป. 4	79	61.7
ป. 6	39	30.5
สูงกว่า ป.6	10	7.8
รวม	128	100.0

1.3 รายได้สุทธิทางการเกษตรต่อปี

รายได้สุทธิทางการเกษตรต่อปีของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 57.0 มีรายได้ระหว่าง 10,001 บาท – 30,000 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 28.1 มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาทต่อปี ร้อยละ 14.1 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อปี และร้อยละ 0.8 มีรายได้มากกว่า 50,000 บาทต่อปี เกษตรกรมีรายได้สุทธิทางการเกษตรต่อปีต่ำสุด 2,000 บาท สูงสุด 56,000 บาท และมีรายได้สุทธิทางการเกษตรเฉลี่ย 25,711.72 บาท อาชีพทางการเกษตร ได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ สุกร และการเพาะปลูกพืช เช่น ถั่วฝักยาว มะเขือเทศ ข้าว ถั่วลิ้นเต่า ถั่วเหลือง (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 รายได้สุทธิทางการเกษตรต่อปี

รายได้ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000	18	14.1
10,0001 – 30,000	73	57.0
30,001 – 50,000	36	28.1
มากกว่า 50,000	1	0.8
รวม	128	100.0

รายได้สุทธิทางการเกษตรต่ำสุด 2,000 บาท รายได้สุทธิทางการเกษตรสูงสุด 56,000 บาท
 รายได้สุทธิทางการเกษตรเฉลี่ย 25,711.72 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11,735.70

1.4 ขนาดพื้นที่และบริเวณบ้านที่ใช้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.4 มีพื้นที่และบริเวณบ้านที่ใช้ในการเลี้ยงไก่ 3- 5 งาน ร้อยละ 36.7 มีพื้นที่ในการเลี้ยงไก่น้อยกว่า 3 งาน ร้อยละ 18.0 มีพื้นที่ในการเลี้ยงไก่ 6-8 งาน และร้อยละ 3.9 มีพื้นที่ในการเลี้ยงไก่มากกว่า 9 งาน (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ขนาดพื้นที่และบริเวณบ้านที่ใช้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

ขนาดพื้นที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3 งาน	47	36.7
3 – 5 งาน	53	41.4
6 – 8 งาน	23	18.0
มากกว่า 9 งาน	5	3.9
รวม	128	100.0

พื้นที่ต่ำสุด 1 งาน พื้นที่สูงสุด 10 งาน
 พื้นที่เฉลี่ย 3.53 งาน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.00

1.5 การติดต่อกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

การติดต่อกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 54.7 มีการติดต่อ 5 – 7 ครั้งต่อสัปดาห์ รองลงมาร้อยละ 34.4 มีการติดต่อ 1 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ และร้อยละ 10.9 ไม่มีการติดต่อเลย เกษตรกรมีการติดต่อกันบริเวณบ้าน ศาลากลางหมู่บ้าน ร้านค้าตามหมู่บ้าน (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 การติดต่อกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

การติดต่อกับเพื่อนบ้าน (ครั้ง / สัปดาห์)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ติดต่อ	14	10.9
1 – 4	44	34.4
5 – 7	70	54.7
รวม	128	100.0

1.6 การได้รับข่าวสารด้านการเกษตร

เกษตรกรได้รับข่าวสารด้านการเกษตรจากทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 92.2 รองลงมาคือทางวิทยุร้อยละ 82.0 จากเจ้าหน้าที่ของรัฐร้อยละ 45.3 จากหนังสือพิมพ์ร้อยละ 32.8 และจากนิตยสารการเกษตร ร้อยละ 30.5 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 การได้รับข่าวสารด้านการเกษตร

แหล่งข่าวสาร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
วิทยุ	105	82.0
โทรทัศน์	118	92.2
หนังสือพิมพ์	42	32.8
นิตยสารการเกษตร	39	30.5
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	58	45.3

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถเลือกกรับข่าวสารได้มากกว่า 1 แหล่ง

1.7 การได้รับคำช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

การได้รับคำช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 78.1 ได้รับคำช่วยเหลือแนะนำจากเพื่อนบ้าน รองลงมาร้อยละ 61.7 ได้รับคำช่วยเหลือแนะนำจากเกษตรตำบล ร้อยละ 22.7 ได้รับการช่วยเหลือแนะนำจากปศุสัตว์อำเภอ และมีเกษตรกรที่ไม่เคยได้รับการช่วยเหลือแนะนำเลยร้อยละ 17.2 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 การได้รับคำช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

แหล่งให้คำช่วยเหลือแนะนำ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เคยได้รับการช่วยเหลือแนะนำ	22	17.2
เกษตรตำบล	79	61.7
สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์	4	3.1
ปศุสัตว์อำเภอ	29	22.7
เพื่อนบ้าน	100	78.1
(อื่นๆ) อาสาพัฒนาชุมชน	4	3.1

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถรับคำช่วยเหลือแนะนำได้มากกว่า 1 แหล่ง

1.8 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในรอบปีที่ผ่านมา

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 63.3 เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีเกษตรกรร้อยละ 36.7 ไม่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเลยในรอบปีที่ผ่านมา (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในรอบปีที่ผ่านมา

การติดต่อเจ้าหน้าที่รัฐ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยติดต่อ	81	63.3
ไม่เคยติดต่อ	47	36.7
รวม	128	100.0

1.9 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของเอกชนเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในรอบปีที่ผ่านมา

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของเอกชนเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 95.3 ไม่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของเอกชนเลย และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 4.7 ที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของเอกชนในรอบปีที่ผ่านมา (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของเอกชนเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในรอบปีที่ผ่านมา

การติดต่อเจ้าหน้าที่เอกชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยติดต่อ	6	4.7
ไม่เคยติดต่อ	122	95.3
รวม	128	100.0

1.10 พันธุ์ไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรเลี้ยง

ไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 82.8 เลี้ยงเป็นพันธุ์ไก่อุ รงลงมาคือ เกษตรกรร้อยละ 78.1 เลี้ยงพันธุ์ไก่คู้หางดำ และเกษตรกรร้อยละ 65.6 เลี้ยงพันธุ์ไก่กลายพันธุ์ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 พันธุ์ไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรเลี้ยง

พันธุ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไก่อุ	106	82.8
ไก่ตะเภา	6	4.7
ไก่แจ้	45	35.2
ไก่กลายพันธุ์	84	65.6
ไก่ดำ	44	34.4
ไก่เหลืองหางขาว	27	21.1
ไก่คู้หางดำ	100	78.1
ไก่เขียวไข่กา	2	1.6
ไก่กลาย	57	44.5

หมายเหตุ : เกษตรกรแต่ละรายเลี้ยงไก่พื้นเมืองมากกว่า 1 ชนิด

1.11 จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรเลี้ยง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 50.8 เลี้ยงไก่พื้นเมืองต่ำกว่า 25 - 50 ตัว รองลงมาร้อยละ 30.5 เลี้ยงไก่พื้นเมือง 50 - 75 ตัว และร้อยละ 10.9 เลี้ยงไก่พื้นเมือง 75 ตัวขึ้นไป และ 241 ตัวขึ้นไป เกษตรกรเลี้ยงไก่พื้นเมืองมากที่สุดจำนวน 300 ตัว และต่ำสุดจำนวน 20 ตัว (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรเลี้ยง

จำนวนไก่พื้นเมือง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 25 ตัว	10	7.8	
25 - 50 ตัว	65	50.8	
50 - 75 ตัว	39	30.5	
75 ตัวขึ้นไป	14	10.9	
รวม	128	100.0	
จำนวนไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงต่ำสุด	20 ตัว	จำนวนไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงสูงสุด	300 ตัว
จำนวนไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงเฉลี่ย	48.05 ตัว	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	33.48

1.12 วิธีการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 79.7 เลี้ยงไก่พื้นเมืองแบบกึ่งขังกึ่งปล่อย รองลงมาร้อยละ 15.6 เลี้ยงแบบปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติ และร้อยละ 3.9 เลี้ยงแบบขังกรงหรือขังเล้า (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 วิธีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

วิธีการเลี้ยงไก่พื้นเมือง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ขังกรงหรือเล้า	5	3.9
ปล่อยหากินเองตามธรรมชาติ	20	15.6
กึ่งขังกึ่งปล่อย	102	79.7
ไม่ตอบ	1	0.8
รวม	128	100.0

1.13 ที่อยู่อาศัยของไก่พื้นเมือง

ไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างเลี้ยงส่วนใหญ่ร้อยละ 75.0 จะอาศัยอยู่ตามคอกหรือเล้า รองลงมา ร้อยละ 46.9 อยู่ตามใต้ถุนบ้าน และร้อยละ 43.8 อยู่ตามต้นไม้ (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ที่อาศัยของไก่พื้นเมือง

ที่อาศัยของไก่พื้นเมือง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต้นไม้	56	43.8
คอกหรือเล้า	96	75.0
ใต้ถุนบ้าน	60	46.9

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

1.14 วิธีการให้อาหารไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 80.5 ให้อาหารไก่พื้นเมืองแบบให้หากินเองตามธรรมชาติ ส่วนร้อยละ 53.1 ให้อาหารเป็นประจำทุกวัน และร้อยละ 46.9 ให้อาหารเป็นบางครั้ง (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 วิธีการให้อาหารไก่พื้นเมือง

วิธีการให้อาหาร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ให้หากินเองตามธรรมชาติ	103	80.5
ให้อาหารเป็นบางครั้ง	60	46.9
ให้เป็นประจำทุกวัน	98	53.1

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

1.15 อาหารที่ให้ไก่พื้นเมือง

เกษตรกรร้อยละ 89.8 ให้อาหารไก่พื้นเมืองประเภทปลายข้าว ข้าวเปลือก รองลงมา ร้อยละ 32.0 ให้อาหารประเภท ข้าวโพด รำ และร้อยละ 29.7 ให้อาหารสำเร็จรูป (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ประเภทของอาหารที่ให้ไก่พื้นเมือง

ประเภทอาหารที่ใช้เลี้ยง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ปลายข้าว ข้าวเปลือก	115	89.8
อาหารสำเร็จรูป	38	29.7
ข้าวโพด รำ	41	32.0

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

1.16 วิธีการให้น้ำไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 80.4 เอน้ำใส่ภาชนะให้ไก่กิน ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 19.6 ให้ไก่หากินเองตามธรรมชาติ (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 วิธีการให้น้ำไก่พื้นเมือง

วิธีการให้น้ำ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
หากินเองตามธรรมชาติ	25	19.6
เอน้ำใส่ภาชนะให้กิน	103	80.4
รวม	128	100.0

1.17 การให้อาหารเสริมไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 70.3 ไม่เคยให้อาหารเสริมไก่พื้นเมืองเลย มีเกษตรกรเพียงร้อยละ 29.7 ที่เคยให้อาหารเสริมบ้างเป็นครั้งคราว (เช่นวิตามิน) (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 การให้อาหารเสริมไก่พื้นเมือง

การให้อาหารเสริม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เคยให้	38	29.7
ไม่เคยให้	90	70.3
รวม	128	100.0

หมายเหตุ อาหารเสริม หมายถึง วิตามินละลายน้ำ น้ำมันตับปลาสำหรับให้ไก่ชนกินเพื่อบำรุงร่างกายให้แข็งแรง

1.18 การทำวัคซีนป้องกันโรคให้ไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.8 ทำวัคซีนบ้างไม่ทำบ้าง รองลงมา ร้อยละ 23.4 ไม่เคยทำวัคซีนป้องกันโรคให้ไก่พื้นเมืองเลย ร้อยละ 20.4 ทำวัคซีนป้องกันโรคอย่างสม่ำเสมอ และร้อยละ 16.4 ทำวัคซีนป้องกันโรคเฉพาะในช่วงที่มีโรคระบาด (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 การทำวัคซีนป้องกันโรคให้ไก่พื้นเมือง

การทำวัคซีนป้องกันโรค	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เคยทำ	30	23.4
ทำบ้าง ไม่ทำบ้าง	51	39.8
ทำเฉพาะช่วงที่มีโรคระบาด	21	16.4
ทำอย่างสม่ำเสมอ	26	20.4
รวม	128	100.0

1.19 การหาซื้อวัคซีน

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 92.8 สามารถหาซื้อวัคซีนได้ง่าย มีเกษตรกรเพียงร้อยละ 7.2 เท่านั้นที่หาซื้อวัคซีนได้ยาก (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 การหาซื้อวัคซีน

การหาซื้อวัคซีน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ยาก	7	7.2
ง่าย	91	92.8
รวม	98	100.0

1.20 สถานที่ซื้อวัคซีน

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 78.6 หาซื้อวัคซีนจากร้านค้าทั่วไป รองลงมา ร้อยละ 15.3 หาซื้อวัคซีนจากปศุสัตว์อำเภอ และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 9.1 ที่ซื้อวัคซีนจากเกษตรตำบล (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 สถานที่ซื้อวัคซีน

สถานที่ซื้อวัคซีน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ร้านค้าทั่วไป	77	78.6
ปศุสัตว์อำเภอ	15	15.3
เกษตรตำบล	6	9.1
รวม	98	100.0

1.21 ชนิดของวัคซีนที่เกษตรกรใช้ป้องกันโรคให้ไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 59.4 ทำวัคซีนป้องกันโรคนิวคาสเซิล รองลงมา ร้อยละ 53.9 ทำวัคซีนป้องกันโรคหลอดลมอักเสบ ร้อยละ 42.2 ทำวัคซีนป้องกันโรคอหิวาต์ไก่ และร้อยละ 35.2 ทำวัคซีนป้องกันโรคฝีดาษไก่ (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 ชนิดของวัคซีนที่เกษตรกรให้ป้องกันโรคให้ไก่พื้นเมือง

ชนิดของวัคซีน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
วัคซีนโรคนิวคาสเซิล	76	59.4
วัคซีนหลอดลมอักเสบ	69	53.9
วัคซีนฝีดาษไก่	45	35.2
วัคซีนอหิวาต์ไก่	54	42.2
ไม่รู้จัก	2	1.6

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถตอบ ได้มากกว่า 1 คำตอบ

1.22 การใช้ยารักษาโรคไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 50.8 ไม่เคยใช้ยารักษาโรคไก่ และเกษตรกรร้อยละ 49.2 เคยใช้ยารักษาโรคไก่ (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 การใช้ยารักษาโรคไก่พื้นเมือง

การใช้ยารักษาโรค	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เคย	63	49.2
ไม่เคย	65	50.8
รวม	128	100.0

1.23 การถ่ายพยาธิไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 88.3 ไม่เคยถ่ายพยาธิไก่พื้นเมืองเลย มีเกษตรกรเพียงร้อยละ 11.7 ที่เคยทำการถ่ายพยาธิไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 การถ่ายพยาธิไก่พื้นเมือง

การถ่ายพยาธิไก่	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เคย	15	11.7
ไม่เคย	113	88.3
รวม	128	100.0

1.24 การเกิดโรคระบาดของไก่พื้นเมือง

การเกิดโรคระบาดของไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 75.8 เกิดขึ้นบ้างแต่ไม่บ่อยนัก รองลงมาร้อยละ 15.6 พบว่าเกิดโรคระบาดเป็นประจำทุกปี และร้อยละ 8.6 ไม่เคยเกิดโรคระบาดกับไก่ที่เคยเลี้ยงเลย (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 การเกิดโรคระบาดของไก่พื้นเมือง

การเกิดโรคระบาด	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เคยเกิดขึ้นเลย	11	8.6
เกิดขึ้นบ้างแต่ไม่บ่อยนัก	97	75.8
เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี	20	15.6
รวม	128	100.0

1.25 ผลจากการเกิดโรคระบาดของไก่พื้นเมือง

เมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นทำให้ไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 68.4 ตายบ้าง รองลงมาร้อยละ 24.8 พบว่าทำให้ไก่ตายหมด และเพียงร้อยละ 6.8 เท่านั้น เมื่อเกิดโรคระบาดแล้วไม่มีไก่ตายเลย (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 ผลจากการเกิดโรคระบาดของไก่พื้นเมือง

ผลจากการเกิดโรคระบาด	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไก่ไม่ตายเลย	8	6.8
ไก่ตายบ้าง	80	68.4
ไก่ตายทั้งหมด	29	24.8
รวม	117	100.0

1.26 วิธีแก้ปัญหาของเกษตรกรเมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นกับไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.6 แก้ปัญหาเมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นกับไก่พื้นเมือง โดยการขายไก่ทั้งหมด รองลงมาร้อยละ 35.9 ใชยาปฏิชีวนะ และร้อยละ 14.5 ทำโดยการฆ่าทิ้งและนำไปเผา (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 วิธีแก้ปัญหาของเกษตรกรเมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นกับไก่พื้นเมือง

วิธีแก้ปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ขายไก่ทั้งหมด	58	49.6
ใชยาปฏิชีวนะ	42	35.9
ฆ่าทิ้งและนำไปเผา	17	14.5
รวม	117	100.0

1.27 ฤดูที่เกิดโรคระบาดกับไก่มากที่สุด

ฤดูที่เกิดโรคระบาดกับไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.7 เป็นฤดูร้อน รองลงมาร้อยละ 30.8 ฤดูหนาว และฤดูฝนเพียงร้อยละ 20.5 (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 ฤดูที่เกิดโรคระบาดกับไถ่มากที่สุด

ฤดู	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ฤดูร้อน	57	48.7
ฤดูฝน	24	20.5
ฤดูหนาว	36	30.8
รวม	117	100.0

1.28 วิธีการกำจัดไถ่ตายของเกษตรกร

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 95.3 กำจัดไถ่ตายโดยวิธีฝังหรือเผา รองลงมา ร้อยละ 3.1 จะนำไปทำอาหาร และร้อยละ 1.6 ทำโดยการปล่อยทิ้งไว้หรือโยนทิ้ง (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 วิธีการกำจัดไถ่ตายของเกษตรกร

วิธีการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ฝังหรือเผา	122	95.3
นำไปทำอาหาร	4	3.1
ปล่อยทิ้งไว้หรือโยนทิ้ง	2	1.6
รวม	128	100.0

หมายเหตุ นำไปทำอาหาร หมายถึง การที่นำไปตายเนื่องจากอุบัติเหตุไปใช้ในการประกอบอาหาร เพื่อการบริโภคในครัวเรือน

1.29 การคัดเลือกพันธุ์ไถ่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 63.3 เคยคัดเลือกพันธุ์ไถ่พื้นเมือง มีเกษตรกร ร้อยละ 36.7 ที่ไม่เคยคัดเลือกพันธุ์ไถ่พื้นเมืองเลย (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 การคัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมือง

การคัดเลือกพันธุ์	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เคย	81	63.3
ไม่เคย	47	36.7
รวม	128	100.0

1.30 วิธีการคัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.5 คัดเลือกพันธุ์โดยการหาพ่อแม่พันธุ์จากที่อื่นมาไว้ผสมพันธุ์ รองลงมาร้อยละ 36.7 ปล่อยให้ไก่ผสมกันเองตามธรรมชาติ ร้อยละ 10.9 คัดตัวที่มีลักษณะที่ดีไว้ผสมพันธุ์ ส่วนร้อยละ 3.9 ซื้อมาจากที่มีเชื้อมาฟัก (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 วิธีการคัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมือง

วิธีการคัดเลือกพันธุ์	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ปล่อยให้ผสมเองตามธรรมชาติ	47	36.7
คัดตัวที่มีลักษณะที่ดีไว้ผสมพันธุ์	14	10.9
หาพ่อแม่พันธุ์จากที่อื่นมาไว้ผสมพันธุ์	62	48.5
(อื่นๆ) ซื้อมาจากที่มีเชื้อมาฟัก	5	3.9
รวม	128	100.0

1.31 การใช้ประโยชน์จากไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 128 คน (ร้อยละ 100) เลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อจำหน่าย รองลงมาร้อยละ 85.9 เลี้ยงเพื่อบริโภคภายในครัวเรือน ร้อยละ 70.3 เลี้ยงเพื่อการกีฬา และร้อยละ 18.8 เลี้ยงเพื่อความเพลิดเพลิน (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 การใช้ประโยชน์จากไม้พื้นเมือง

การใช้ประโยชน์	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บริโภคภายในครัวเรือน	110	85.9
จำหน่าย	128	100.0
ความเพลิดเพลิน	24	18.8
การกีฬา	90	70.3

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

1.32 อัตราการออกไข่ของไม้พื้นเมืองเฉลี่ยต่อครั้ง

อัตราการออกไข่ของไม้พื้นเมืองของเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 75.8 พบว่าออกไข่ 10 – 12 ฟองต่อครั้ง รองลงมาร้อยละ 15.6 ออกไข่ 13 – 15 ฟองต่อครั้ง และร้อยละ 8.6 ออกไข่ 7 – 9 ฟองต่อครั้ง (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 อัตราการออกไข่ของไม้พื้นเมืองเฉลี่ยต่อครั้ง

จำนวนไข่ (ฟอง/ครั้ง)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
7 – 9	11	8.6
10 – 12	97	75.8
13 – 15	20	15.6
รวม	128	100.0
อัตราการออกไข่ต่ำสุด 8 ฟอง/ครั้ง	อัตราการออกไข่สูงสุด 14 ฟอง/ครั้ง	
อัตราการออกไข่เฉลี่ย 11.41 ฟอง/ครั้ง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.41	

1.33 อัตราการรอดชีวิตของลูกไม้จากการฟักไข่แต่ละครั้ง

อัตราการรอดชีวิตของลูกไม้จากการฟักไข่แต่ละครั้งพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 51.6 มีไม้รอดชีวิตจากการฟักไข่ 10 – 12 ตัว รองลงมาร้อยละ 42.9 มีไม้รอดชีวิต 7 – 9 ตัว ร้อยละ 3.9 มีไม้รอดชีวิต 4 – 6 ตัว และเพียงร้อยละ 1.6 มีไม้รอดชีวิต 13 – 15 ตัว (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 อัตราการรอดชีวิตของลูกไก่จากการฟักไข่แต่ละครั้ง

จำนวนไข่ (ตัว/ครั้ง)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
4-6	5	3.9
7-9	55	42.9
10-12	66	51.6
13-15	2	1.6
รวม	128	100.0
อัตราการรอดชีวิตต่ำสุด 5 ตัว/ครั้ง	อัตราการรอดชีวิตสูงสุด 13 ตัว/ครั้ง	
อัตราการรอดชีวิตเฉลี่ย 9.42 ตัว/ครั้ง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.33	

1.34 การจำหน่ายไข่ ไก่เนื้อ ไก่ชน และมูลไก่

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 128 คน (ร้อยละ 100) จำหน่ายไข่เนื้อ แต่ไม่จำหน่ายไข่ และมูลไก่ มีเกษตรกรที่จำหน่ายไก่ชนถึงร้อยละ 60.2 และมีเกษตรกรที่ไม่จำหน่ายไก่ชนร้อยละ 39.8 (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 การจำหน่ายไข่ ไก่เนื้อ ไก่ชน และมูลไก่

การจำหน่ายไข่ ไก่เนื้อ ไก่ชน และ มูลไก่	ไข่		ไก่เนื้อ		ไก่ชน		มูลไก่	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
จำหน่าย	-	-	128	100.0	77	60.2	-	-
ไม่จำหน่าย	128	100.0	-	-	51	39.8	128	100.0
รวม	128	100.0	128	100.0	128	100.0	128	100.0

1.35 อายุของไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่าย

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.4 จำหน่ายไก่พื้นเมืองที่อายุ 5 เดือน รองลงมาร้อยละ 25.8 จำหน่ายไก่พื้นเมืองที่อายุ 4 เดือน ร้อยละ 18.8 จำหน่ายไก่พื้นเมืองที่อายุ 6 เดือน ร้อยละ 17.2 จำหน่ายไก่พื้นเมืองที่อายุ 3 เดือน มีเกษตรกรเพียงร้อยละ 3.9 ที่จำหน่ายไก่พื้นเมืองที่อายุ 2 เดือน (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 อายุของไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่าย

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
2 เดือน	5	3.9
3 เดือน	22	17.2
4 เดือน	33	25.8
5 เดือน	44	34.4
6 เดือน	24	18.8
รวม	128	100.0

1.36 จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายในแต่ละครั้ง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 54.7 จำหน่ายไก่พื้นเมืองครั้งละ 1 – 5 ตัว มีเกษตรกรที่จำหน่ายไก่พื้นเมืองครั้งละ 6 – 10 ตัวร้อยละ 35.2 และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 10.1 ที่จำหน่ายไก่พื้นเมืองแต่ละครั้งไม่ต่ำกว่า 10 ตัว (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายในแต่ละครั้ง

จำนวนไก่	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1 – 5 ตัว	70	54.7
6 – 10 ตัว	45	35.2
ไม่ต่ำกว่า 10 ตัว	13	10.1
รวม	128	100.0

1.37 วิธีการจำหน่ายไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 97.7 จำหน่ายไก่ให้กับพ่อค้าที่มารับซื้อตามหมู่บ้าน รองลงมาร้อยละ 1.5 ขายเป็นไก่มีชีวิตที่ตลาด และร้อยละ 0.8 ซ้ำแหละไปขายที่ตลาด (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 วิธีการจำหน่ายไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

วิธีการจำหน่าย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ซ้ำแหละไปขายที่ตลาด	1	0.8
ขายเป็นไก่มีชีวิตที่ตลาด	2	1.5
ขายให้พ่อค้ารับซื้อตามหมู่บ้าน	125	97.7
รวม	128	100.0

1.38 รูปแบบการจำหน่ายไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 95.3 จำหน่ายไก่พื้นเมืองคิดตามน้ำหนัก มีเกษตรกรเพียงร้อยละ 4.7 ที่จำหน่ายแบบเหมาเป็นตัว (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 รูปแบบการจำหน่ายไก่พื้นเมือง

รูปแบบการจำหน่าย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
คิดตามน้ำหนัก	122	95.3
ขายเหมาเป็นตัว	6	4.7
รวม	128	100.0

1.39 ฤดูกาลที่เกษตรกรจำหน่ายไก่ได้จำนวนมาก ราคาดี และราคาต่ำ

ฤดูกาลที่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.5 จำหน่ายไก่พื้นเมืองได้มากที่สุดคือฤดูร้อน รองลงมา ร้อยละ 35.9 สามารถจำหน่ายได้เท่ากับทุกฤดูกาล เกษตรกรร้อยละ 16.4 จำหน่ายไก่ได้มากในฤดูหนาว มีเกษตรกรเพียงร้อยละ 3.2 ที่จำหน่ายไก่ได้มากในฤดูฝน

ฤดูกาลที่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างจำหน่ายไก่พื้นเมืองได้ราคาดีที่สุดคือฤดูหนาว ถึงร้อยละ 83.6 รองลงมา ร้อยละ 9.4 ขายไก่ได้ราคาดีในฤดูร้อน ร้อยละ 4.7 สามารถขายไก่ได้ราคาดีในทุกฤดูกาล และร้อยละ 2.3 จำหน่ายไก่ได้ราคาดีในฤดูฝน

ส่วนฤดูกาลที่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างจำหน่ายไก่พื้นเมืองได้ราคาต่ำคือฤดูฝน ถึงร้อยละ 88.3 รองลงมา ร้อยละ 6.3 ขายไก่ได้ราคาต่ำสุดในฤดูร้อน ร้อยละ 3.1 ขายไก่ได้ราคาต่ำในฤดูหนาว และร้อยละ 2.3 จำหน่ายไก่ได้ราคาต่ำในทุกฤดูกาล (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 ฤดูกาลที่เกษตรกรจำหน่ายไก่ได้มาก ราคาดี และราคาต่ำ

ฤดูกาล	จำหน่ายได้มาก		จำหน่ายได้ราคาดี		จำหน่ายได้ราคาต่ำ	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ฤดูร้อน	57	44.5	12	9.4	8	6.3
ฤดูฝน	4	3.2	3	2.3	113	88.3
ฤดูหนาว	21	16.4	107	83.6	4	3.1
ทุกฤดูกาล	46	35.9	6	4.7	3	2.3
รวม	128	100.0	128	100.0	128	100.0

1.40 ราคาในการจำหน่ายไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 83.6 จำหน่ายไก่พื้นเมืองราคาต่ำกว่า 55 บาท ต่อ กิโลกรัม รองลงมา ร้อยละ 14.1 จำหน่ายในราคา กิโลกรัมละ 56 – 85 บาท และเกษตรกรเพียงร้อยละ 2.3 จำหน่ายในราคา กิโลกรัมละ 86 บาทขึ้นไป ราคาที่เกษตรกรจำหน่ายไก่พื้นเมืองต่ำสุด 48 บาท สูงสุด 90 บาท ราคาเฉลี่ย 55.13 บาท (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ราคาในการจำหน่ายไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ราคา (บาท/กก.)		จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 55 บาท		107	83.6
56 – 85 บาท		18	14.1
86 บาทขึ้นไป		3	2.3
รวม		128	100.0
ราคาต่ำสุด	48 บาท	ราคาสูงสุด	90 บาท
ราคาเฉลี่ย	55.13 บาท	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	11.79

1.41 การเล่นชนไก่ของเกษตรกร

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 63.3 มีการเล่นชนไก่ และร้อยละ 58.6 เล่นเดิมพันในการชนไก่ด้วย (ตารางที่ 41)

ตารางที่ 41 การเล่นชนไก่ของเกษตรกร

การเล่นชนไก่ของเกษตรกร	การชนไก่		การเล่นเดิมพัน	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เล่น	81	63.3	75	58.6
ไม่เล่น	47	36.7	53	41.4
รวม	128	100.0	128	100.0

1.42 อายุในการจำหน่ายไก่ชน

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.6 จำหน่ายไก่ชนที่อายุ 16 เดือนขึ้นไป รองลงมา ร้อยละ 33.8 จำหน่ายไก่ชนที่อายุระหว่าง 11 – 15 เดือน ร้อยละ 22.1 จำหน่ายไก่ชนที่อายุ 6 – 10 เดือน ส่วนเกษตรกรร้อยละ 6.5 จำหน่ายไก่ชนที่อายุต่ำกว่า 5 เดือน (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 42 อายุในการจำหน่ายไก่ชน

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 เดือน	5	6.5
6 – 10 เดือน	17	22.1
11 – 15 เดือน	26	33.8
มากกว่า 15 เดือน	29	37.6
รวม	77	100.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเป็นอาชีพเสริมของเกษตรกรอำเภอ
สันทราย จังหวัดเชียงใหม่

2.1 รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างพบว่าเกษตรกรร้อยละ 50.0 มีรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระหว่าง 1,501 – 3,000 บาท รองลงมาร้อยละ 34.4 มีรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองต่ำกว่า 1,500 บาท ร้อยละ 11.7 มีรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง 3,001 – 4,500 บาท ร้อยละ 2.3 มีรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 1.6 ที่มีรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองสูงกว่า 6,000 บาท เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายไก่เนื้อ ไก่ชน และมีรายจ่ายจากการซื้อวัคซีน ยารักษาโรค อาหารไก่ การสร้างโรงเรือน การซื้อพ่อแม่พันธุ์ไก่ นำมาหักลบก็จะเป็นรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร (ตารางที่ 43)

ตารางที่ 43 รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

รายได้สุทธิ (บาท)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,500 บาท	44	34.4
1,501 – 3,000 บาท	64	50.0
3,001 – 4,500 บาท	15	11.7
4,501 – 6,000 บาท	3	2.3
6,000 บาทขึ้นไป	2	1.6
รวม	128	100.0

รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองต่ำสุด 200 บาท

รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองสูงสุด 7,500 บาท

รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย 2,109.45 บาท

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,158.61

2.2 ความสำเร็จจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเป็นอาชีพเสริมของเกษตรกร

จากการวิจัยพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 56.2 (จำนวน 72 คน) ประสบความสำเร็จน้อยในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง มีเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จมากในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองร้อยละ 43.8 (จำนวน 56 คน) โดยวัดความสำเร็จจากค่าเฉลี่ยของรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ยของเกษตรกรซึ่งมีค่าเท่ากับ 2,109.45 นั่นคือ คือ เกษตรกรที่มีรายได้สุทธิสูงกว่า 2,109.45 บาทถือว่าประสบความสำเร็จมาก และเกษตรกรที่มีรายได้สุทธิต่ำกว่า 2,109.45 บาทถือว่าประสบความสำเร็จน้อย (ตารางที่ 44)

ตารางที่ 44 ความสำเร็จจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเป็นอาชีพเสริมของเกษตรกร

ความสำเร็จ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สำเร็จน้อย	72	56.2
สำเร็จมาก	56	43.8
รวม	128	100.0

หมายเหตุ ความสำเร็จวัดจากรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย = 2,109.45 บาท
 ต่ำกว่า 2,109.45 ถือว่า ประสบความสำเร็จน้อย
 สูงกว่า 2,109.45 ถือว่า ประสบความสำเร็จมาก

ตอนที่ 3 ข้อมูลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ข้อมูลในตอนนี้เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ประสบการณ์ การศึกษา รายได้จากการเกษตรต่อปี ขนาดพื้นที่บริเวณบ้าน การติดต่อกับเพื่อนบ้าน การได้รับข่าวสารด้านการเกษตร พันธุ์ การให้อาหาร การทำวัคซีน การเกิดโรคระบาด วิธีการเลี้ยง การคัดเลือกพันธุ์ การจำหน่ายไข่ การจำหน่ายไก่เนื้อ การจำหน่ายไก่ชน การจำหน่ายมูลไก่ กับ รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 45)

ตารางที่ 45 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

ประสบการณ์	*รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
0-15 ปี	59 (46.1%)	51 (39.9%)	110 (86%)
16-30 ปี	13 (10.1%)	5 (3.9%)	18 (14%)
รวม	72 (56.2%)	56 (43.8%)	128 (100%)

χ^2 คำนวณ = 1.482

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

χ^2 (df = 1) = 3.8

หมายเหตุ * ความสำเร็จวัดจากรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

- สำเร็จน้อย มีรายได้สุทธิต่ำกว่า 2,109.45 บาท

- สำเร็จมาก มีรายได้สุทธิสูงกว่า 2,109.45 บาท

** ในวงเล็บคือค่าร้อยละ

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย
พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 46)

ตารางที่ 46 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
เฉลี่ย

ระดับการ ศึกษา	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
ป.4	45 (35.1%)	34 (26.5%)	79 (61.6%)
สูงกว่า ป.4	27 (21.2%)	22 (17.2%)	49 (38.4%)
รวม	72 (56.2%)	56 (43.8%)	128 (100%)

χ^2 คำนวณ = 0.001 . ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

χ^2 (df = 1) = 3.8

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้การเกษตรต่อปี กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง เจดีย์

พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างรายได้การเกษตรต่อปี กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเจดีย์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 47)

ตารางที่ 47 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้การเกษตรต่อปีกับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเจดีย์

รายได้สุทธิทาง การเกษตร	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเจดีย์ (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
ต่ำกว่า 30,000 บาท	56 (43.8%)	35 (27.3%)	91 (71.1%)
สูงกว่า 30,000 บาท	16 (12.5%)	21 (16.4%)	37 (28.9%)
รวม	72 (56.3%)	56 (43.7%)	128 (100%)

χ^2 คำนวณ = 2.873

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

χ^2 (df = 1) = 3.8

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่บริเวณบ้านกับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง เจดีย์

พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่บริเวณบ้านกับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเจดีย์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 48)

ตารางที่ 48 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่บริเวณบ้าน กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

ขนาดพื้นที่ บริเวณบ้าน	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
น้อยกว่า 4 งาน	58 (45.3%)	41 (32.0%)	99 (77.3%)
มากกว่า 4 งาน	14 (10.9%)	15 (11.8%)	29 (22.7%)
รวม	72 (56.2%)	56 (43.8%)	128 (100%)

χ^2 ค่ารวม = 0.595

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

χ^2 (df = 1) = 3.8

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเพื่อนบ้าน กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเพื่อนบ้าน กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าไค-สแควร์คำนวณได้ 4.422 จึงมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 49)

ตารางที่ 49 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเพื่อนบ้านกับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

การติดต่อกับเพื่อนบ้าน	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
0-4 ครั้ง	39 (30.5%)	19 (14.8%)	58 (45.3%)
5-7 ครั้ง	33 (25.8%)	37 (28.9%)	70 (54.7%)
รวม	72 (56.3%)	56 (43.7%)	128 (100%)

χ^2 คำนวณ = 4.422

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

χ^2 (df = 1) = 3.8

3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข่าวสารด้านการเกษตร กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข่าวสารด้านการเกษตร กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 50)

ตารางที่ 50 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข่าวสารด้านการเกษตร กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

การได้รับข่าวสาร ด้านการเกษตร	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
ไม่ได้รับ	8 (6.3%)	2 (1.6%)	10 (7.9%)
ได้รับ	64 (50%)	54 (42.1%)	118 (92.1%)
รวม	72 (56.3%)	56 (43.7%)	128 (100%)

χ^2 คำนวณ = 1.550

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

χ^2 (df = 1) = 3.8

3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

3.7.1 ความสัมพันธ์ระหว่างไก่คู กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างไก่คู ไก่ตะเภ่า ไก่แจ้ ไก่กลายพันธุ์ ไก่ดำ ไก่เหลืองหางขาว และไก่เขียวไขก้า กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างไก่คูหางดำ และไก่กลาย กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 51)

ตารางที่ 51 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ไก่ กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

พันธุ์ไก่		รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		χ^2 จำนวน	แปลผล
		สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก		
ไก่อุ	ไม่เลี้ยง	9 (7.0%)	13 (10.2%)	1.844	NS
	เลี้ยง	63 (49.2%)	43 (33.6%)		
ไก่ตะเภา	ไม่เลี้ยง	68 (53.1%)	54 (42.2%)	0.011	NS
	เลี้ยง	4 (3.1%)	2 (1.6%)		
ไก่แจ้	ไม่เลี้ยง	43 (33.6%)	40 (31.2%)	1.415	NS
	เลี้ยง	29 (22.7%)	16 (12.5%)		
ไก่กลาย	ไม่เลี้ยง	26 (20.3%)	18 (14.1%)	0.079	NS
	เลี้ยง	46 (35.9%)	38 (29.7%)		
พันธุ์ไก่ดำ	ไม่เลี้ยง	47 (36.7%)	37 (28.9%)	0.000	NS
	เลี้ยง	25 (19.5%)	19 (14.9%)		
ไก่เหลืองหางขาว	ไม่เลี้ยง	59 (46.1%)	42 (32.8%)	0.543	NS
	เลี้ยง	13 (10.2%)	14 (10.9%)		
ไก่คูหางดำ	ไม่เลี้ยง	21 (16.4%)	7 (5.5%)	4.191	*
	เลี้ยง	51 (39.8%)	49 (38.3%)		
ไก่เขียวไข่กา	ไม่เลี้ยง	71 (55.5%)	55 (42.9%)	0.000	NS
	เลี้ยง	1 (0.8%)	1 (0.8%)		
ไก่กลาย	ไม่เลี้ยง	46 (35.9%)	25 (19.6%)	3.977	*
	เลี้ยง	26 (20.3%)	31 (24.2%)		

χ^2 (df = 1) = 3.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3.8 ความสัมพันธ์ระหว่างการให้อาหาร กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการให้อาหาร กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าไคสแควร์จำนวนได้ 3.977 จึงมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 52)

ตารางที่ 52 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการให้อาหาร กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
เฉลี่ย

การให้อาหาร	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
ให้หากินเอง	53	50	103
ตามธรรมชาติ	(41.4%)	(39.0%)	(80.4%)
ให้อาหาร	19	6	25
	(14.9%)	(4.7%)	(19.6%)
รวม	72	56	128
	(56.3%)	(43.7%)	(100%)

χ^2 จำนวน = 3.977

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

χ^2 (df = 1) = 3.8

3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างการทำวัคซีน กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการทำวัคซีน กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 53)

ตารางที่ 53 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการทำวัคซีน กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
เฉลี่ย

การทำวัคซีน	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
ไม่ทำวัคซีน	20	10	30
	(15.6%)	(7.8%)	(23.4%)
ทำวัคซีน	52	46	98
	(40.7%)	(35.9%)	(76.6%)
รวม	72	56	128
	(56.3%)	(43.7%)	(100%)

χ^2 จำนวน = 1.219

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

χ^2 (df = 1) = 3.8

3.10 ความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดโรคระบาดกับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดโรคระบาด กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 54 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดโรคระบาด กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

การเกิดโรค ระบาด	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
ไม่เคยเกิดโรค	8	6	14
ระบาด	(6.3%)	(4.7%)	(11.0%)
เคยเกิดโรค	64	50	114
ระบาด	(50.0%)	(39.0%)	(89.0%)
รวม	72	56	128
	(56.3%)	(43.7%)	(100%)

χ^2 คำนวณ = 0.000

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

χ^2 (df = 1) = 3.8

3.11 ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเลี้ยง กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเลี้ยง กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 55)

ตารางที่ 55 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเลี้ยง กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
เฉลี่ย

วิธีการเลี้ยง	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง-เฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
ขังกรงหรือเล้า	3 (2.3%)	2 (1.5%)	5 (3.8%)
ปล่อย	17 (13.3%)	3 (2.3%)	21 (15.6%)
กึ่งขังกึ่งปล่อย	52 (40.7%)	50 (39.1%)	102 (79.8%)
ไม่ตอบ	-	1 (0.8%)	1 (0.8%)
รวม	72 (56.3%)	56 (43.7%)	128 (100%)

$$\chi^2 \text{ จำนวน} = 6.541$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

$$\chi^2 (df = 3) = 7.81$$

3.12 ความสัมพันธ์ระหว่างการคัดเลือกพันธุ์ กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการคัดเลือกพันธุ์ กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าไค-สแควร์จำนวนได้ 9.648 จึงมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 56)

ตารางที่ 56 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการคัดเลือกพันธุ์ กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

การคัดเลือกพันธุ์	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
ไม่ตอบ	-	2 (1.6%)	2 (1.6%)
เคยคัดเลือก	38 (29.7%)	41 (32.0%)	79 (61.7%)
ไม่เคยคัดเลือก	34 (26.6%)	13 (10.1%)	47 (36.7%)
รวม	72 (56.3%)	56 (43.7%)	128 (100%)

χ^2 คำนวณ = 9.648

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

χ^2 (df = 2) = 5.99

3.13 ความสัมพันธ์ระหว่างการจำหน่ายไข่ กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

พบว่าไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ เพราะเกษตรกรทั้งหมด 128 คนตอบเป็นคำตอบเดียวกันทั้งหมดว่า ไม่จำหน่าย (ตารางที่ 57)

ตารางที่ 57 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการจำหน่ายไข่ กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
เฉลี่ย

การจำหน่ายไข่	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
ไม่จำหน่าย	72 (56.2%)	56 (43.8%)	128 (100.0%)
จำหน่าย	-	-	-
รวม	72 (56.2%)	56 (43.8%)	128 (100%)

หมายเหตุ ไม่สามารถหาค่า χ^2 ได้เพราะเกษตรกรตอบคำถามแบบเดียวกันหมดคือไม่จำหน่าย

3.14 ความสัมพันธ์ระหว่างการจำหน่ายไก่เนื้อ กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

พบว่าไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ เพราะเกษตรกรทั้งหมด 128 คนตอบเป็นคำตอบ
เดียวกันทั้งหมดว่า จำหน่าย (ตารางที่ 58)

ตารางที่ 58 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการจำหน่ายไก่เนื้อ กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้น
เมืองเฉลี่ย

การจำหน่ายไก่ เนื้อ	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
ไม่จำหน่าย	-	-	-
จำหน่าย	72 (56.2%)	56 (43.8%)	128 (100.0%)
รวม	72 (56.2%)	56 (43.8%)	128 (100%)

หมายเหตุ ไม่สามารถหาค่า χ^2 ได้เพราะเกษตรกรตอบคำถามแบบเดียวกันหมดคือจำหน่าย

3.15 ความสัมพันธ์ระหว่างการจำหน่ายไก่ชน กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการจำหน่ายไก่ชน กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ค่าไคสแควร์คำนวณได้ 10.286 จึงมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 59)

ตารางที่ 59 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการจำหน่ายไก่ชน กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

การจำหน่าย ไก่ชน	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
จำหน่าย	34 (26.6%)	43 (33.6%)	72 (60.2%)
ไม่จำหน่าย	38 (29.7%)	13 (10.1%)	51 (39.8%)
รวม	72 (56.3%)	56 (43.7%)	128 (100%)

χ^2 คำนวณ = 10.286

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

χ^2 (df = 1) = 3.8

3.16 ความสัมพันธ์ระหว่างการจำหน่ายมูลไก่กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย พบว่าไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ เพราะเกษตรกรทั้งหมด 128 คน ตอบเป็นคำตอบเดียวกันหมดว่า ไม่จำหน่าย (ตารางที่ 60)

ตารางที่ 60 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการจำหน่ายมูลไก่ กับรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

การจำหน่าย มูลไก่	รายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,109.45 บาท)		รวม
	สำเร็จน้อย	สำเร็จมาก	
ไม่จำหน่าย	-	-	-
จำหน่าย	72 (56.2%)	56 (43.8%)	128 (100.0%)
รวม	72 (56.2%)	56 (43.8%)	128 (100%)

หมายเหตุ ไม่สามารถหาค่า χ^2 ได้เพราะเกษตรกรตอบคำถามแบบเดียวกันหมดคือไม่จำหน่าย

**ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร
อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่**

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เกษตรกรได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ความสำเร็จของการเลี้ยงไก่พื้นเมืองดังนี้

4.1 ปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

1. ด้านพ่อแม่พันธุ์

- พ่อพันธุ์หายาก
- แม่พันธุ์ให้ผลผลิตต่ำ
- พ่อแม่พันธุ์มีราคาแพง
- ไก่ผสมกันเองส่งผลให้ลูกที่ออกมามีคุณภาพต่ำ

2. ด้านอาหารไก่พื้นเมือง

- อาหารสำเร็จรูปไก่มีราคาแพง
- อาหารไม่ค่อยมีคุณภาพส่งผลให้ไก่เจริญเติบโตช้า

3. ด้านราคาไก่พื้นเมือง

- ไก่พื้นเมืองจำหน่ายได้ในราคาถูก
- พ่อค้าคนกลางกดราคา
- ช่วงที่เกิดโรคระบาดจะไม่มีพ่อค้ารับซื้อไก่จากเกษตรกร

4. ด้านการป้องกันโรค

- เกษตรกรไม่รู้วิธีป้องกันและรักษาโรค
- เกษตรกรไม่รู้วิธีการทำวัคซีน
- เกษตรกรบางรายทำวัคซีนเป็นบางครั้งซึ่งเป็นสาเหตุการเกิดโรคระบาด
- เกษตรกรดูอาการป่วยของไก่ไม่เป็น
- เกษตรกรบางรายคิดว่าการป้องกันโรคให้ไก่ไม่คุ้มค่า

5. ด้านการจัดการในการเลี้ยงไก่ และโรงเรือน

- เกษตรกรไม่นิยมทำโรงเรือนให้ไก่เพราะเห็นว่าไม่จำเป็น ทำให้ต้นทุนสูงขึ้น
- เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่รู้วิธีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองอย่างถูกต้อง
- เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่รู้วิธีการจัดการอนุบาลไก่เล็ก

- ไม้ทำลายความเสียหายกับพืชที่ปลูกทั้งของตนเองและเพื่อนบ้าน
- อุปกรณ์ในการเลี้ยง ไม่เอื้ออำนวย

4.2 ความต้องการและข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่

1. เกษตรกรมีความต้องการให้เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ หรือเกษตรตำบลเข้ามาให้คำแนะนำและจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการป้องกันโรค และวิธีการทำวัคซีน ตลอดจนการดูแลสุขภาพ เป็นประจำสม่ำเสมอ
2. เกษตรกรต้องการให้ผู้เลี้ยงไก่ทุกคนทำวัคซีนป้องกันโรคกับไก่ของตนเป็นประจำเพื่อป้องกันการเกิดโรคระบาด
3. เกษตรกรต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้ความรู้ เกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงไก่พื้นเมือง และ ไก่ชน และสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ส่งเสริมการเลี้ยงเป็นอาชีพ และจัดให้มีการแปรรูปไก่พื้นเมืองเพื่อให้มีราคาสูงขึ้น รวมทั้งจัดหาตลาดรองรับในการจำหน่ายไก่พื้นเมือง
4. เกษตรกรต้องการให้เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์จัดหาอาหารไก่ และพ่อแม่พันธุ์ดีแจกจ่ายให้แก่เกษตรกรหรือจำหน่ายให้ในราคาถูก
5. เกษตรกรต้องการให้หน่วยงานของรัฐจัดตั้งตลาดไก่พื้นเมืองและไก่ชนประจำอำเภอ เพื่อเป็นการอนุรักษ์พันธุ์ไก่พื้นเมือง และเป็น การเพิ่มอาชีพให้กับเกษตรกรอีกทางหนึ่ง